

عنوان مقاله:

جایگاه خانقاه و کارکرد آن در عرفان اسلامی با تاکید بر خانقاه ابوسعید ابوالخیر مهنه

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

عبدالرسول حسنی فر - استادیار گروه علوم اجتماعی دانشگاه سیستان و بلوچستان

کمال اسماعیلی - کارشناسی ارشد تاریخ

خلاصه مقاله:

با کمال جنبش تصوف از سده‌ی سوم تا هشتم هجری قمری، اهل تصوف به هویت انسجام یافته‌ی دست یافت و این هویت ناب و تاثیرگذار در مراکز هم‌چون خانقاه، هویت جمعی و به مرور، فعالیت‌های دگر دینی و حتی سیاسی را نیز تجربه‌کرد و بزرگانی هم‌چون ابوسعید ابوالخیر را که در پی کرامت انسان و آزادی‌های فردی و وجد و سرور بود در تقابل با حکومتها و اندیشه‌های فقه‌ای صرفاً ظاهری و نیز مشروعیت دهنده‌ی حکام و حکومت‌های وقت قرار داد؛ تا جایی که قولو غزل و سماع بوسعید وی موردی مهم بر این ادعا می‌باشد. محوریت این جریان عرفانی بر اساس مکانی به نام خانقاه است. بارونق گرفتن اندیشه‌های عرفانی، خانقاهها نیز به مرور افزایش یافت و در آستانه‌ی قرن چهارم و پنجم در خراسان بیش از دویست خانقاه وجود داشت، که از جمله‌ی آن میتوان به خانقاه‌های ابوسعید ابوالخیر اشاره کرد. در این مقاله با رویکردی توصیفی تحلیلی تلاش می‌گردد جایگاه خانقاه و کارکرد آن در عرفان اسلامی با تاکید بر خانقاه ابوسعید ابوالخیر مورد بررسی قرار گیرد

کلمات کلیدی:

خانقاه، عرفان اسلامی، ابوسعید ابوالخیر مهنه، خراسان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581342>

